

**INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU PREGĂTIREA ȘI
PERFEȚIONAREA AVOCAȚILOR – I.N.P.P.A.**

București, Calea Văcărești nr. 185, sector 4, Tel/fax: 021 33012.96; 021330.12.97
E-mail: office@inppa.ro website: www.inppa.ro

EXAMEN DE ABSOLVIRE
Sesiunea Martie 2010

**Chestionar de verificare a
cunoștințelor**

GRILA NR. IV

Numele _____

Prenumele _____

Inițiala tatălui _____

Baroul _____

Seria _____

Grupa _____

Instrucțiuni de completare a chestionarului:

Chestionarul conține un număr de 50 de întrebări din materiile de examen stabilite conform Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenului de absolvire a I.N.P.P.A., astfel cum a fost modificat prin Hotărârea nr. 12 din 3 februarie 2009 a Consiliului de Conducere al I.N.P.P.A.

Fiecărei întrebări îi corespund trei variante de răspuns din care una este corectă.

Citiți cu atenție fiecare întrebare și marcați răspunsurile pe care le considerați corecte prin încercuirea variantelor de răspuns corespunzătoare. Încercuirea se face numai cu pix sau stilou.

Nu se admit ștersături sau corecturi și nici alte modalități de marcare a răspunsurilor la întrebări.

Exemplu: Răspuns completat corect:

Întrebare: „.....”;

Răspuns: a) „.....”

b) „.....”

c) „.....”

1. Executarea obligației de a face născută dintr-un antecontract de vânzare-cumpărare, se realizează:
 - a) prin intermediul unei acțiuni având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare-cumpărare, imprescriptibilă extinctiv;
 - b) prin intermediul unei cereri de executare silită îndreptată la executorul judecătoresc;
 - c) prin intermediul unei acțiuni personale, supuse prescripției în termenul general de 3 ani, reglementat de art. 3 din Decretul nr. 167/1958.
2. În cazul invocării lipsei totale a consimțământului la încheierea în formă autentică a unui act juridic, constând în aceea că o parte a crezut că încheie un contract de vânzare-cumpărare, iar cealaltă parte a avut credința că încheie un contract de întreținere:
 - a) sancțiunea aplicabilă este nulitatea absolută, deoarece situația menționată echivalează cu eroarea-obstacol;
 - b) se aplică sancțiunea nulității relative, întrucât aceasta intervine când se pune problema lipsei discernământului;
 - c) nu se poate invoca lipsa consimțământului în legătură cu un act în formă autentică.
3. În cazul unei acțiuni promovate în anul 2002 pentru dezbaterea unei succesiuni deschise în anul 1997 în care a fost exhibit un testament despre care reclamantul a cunoscut înainte de decesul testatoarei:
 - a) termenul de prescripție al acțiunii pentru raportarea liberalităților sau al celei referitoare la reducțiunea liberalităților curge de la data partajului;
 - b) cererea pentru raportarea liberalităților și cea referitoare la reducțiunea liberalităților sunt supuse termenului de prescripție extinctivă de 3 ani care curge de la data deschiderii succesiunii sau de la

data cunoașterii testamentului;

c) acțiunea este imprescriptibilă în baza art. 728 C. civ.

4. Prin acțiune, reclamantul A. l-a chemat în judecată pe pârâțul B. solicitând să se constate că a dobândit dreptul de proprietate asupra unei suprafețe de teren prin uzucapiunea de la 10 la 20 de ani. Reclamantul a invocat, ca just titlu, un antecontract de vânzare-cumpărare încheiat cu antecesorul pârâtului. Instanța a hotărât următoarele:

a) a admis acțiunea și a constatat dobândirea de către reclamant a dreptului de proprietate prin uzucapiunea de la 10 la 20 de ani; în motivare instanța a reținut că antecontractul de vânzare-cumpărare este un act valabil încheiat și constituie just titlu, forma autentică fiind necesară doar în cazul actului de înstrăinare a terenului;

b) a respins acțiunea, cu motivarea că antecontractul de vânzare-cumpărare nu constituie just titlu și nu provine de la altă persoană decât adevăratul proprietar;

c) a respins acțiunea cu motivarea că uzucapiunea de la 10 la 20 de ani nu poate opera decât în cazul în care justul titlu a fost transcris în registrul de transcriptiuni și inscripțiuni.

5. Prin cererea formulată la 25 martie 2002, reclamantul C.N. a solicitat în contradictoriu cu pârâțul B.D., să se constate că a dobândit proprietatea asupra terenului de 1000 mp., ca urmare a prescripției achizitive, prin joncțiunea posesiilor. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că a exercitat posesia asupra imobilului începând cu anul 1983 și că, la rândul său, pârâțul, în calitate de proprietar al bunului, a stăpânit imobilul din anul 1970, astfel încât prin joncțiunea celor două posesii s-a împlinit termenul prescripției achizitive. Probele administrate în cauză au dovedit situația de fapt pretinsă. Instanța:

a) a admis acțiunea, ca efect al uzucapiunii bazate pe joncțiunea posesiilor;

b) a respins acțiunea pentru lipsa calității procesuale pasive;

c) a respins acțiunea ca neîntemeiată, deoarece reclamantul nu poate uni posesia sa cu aceea a proprietarului bunului.

6. Prin cererea formulată, reclamantul C.I. a solicitat ca instanța să pronunțe o hotărâre judecătorească care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru un teren în suprafață de 20.000 mp. În motivarea cererii reclamantul a arătat că a încheiat cu pârâțul, C.L., o promisiune de vânzare-cumpărare pentru suprafața de teren în discuție, a achitat acestuia cu titlu de avans suma de 142500 lei iar pârâțul refuză să încheie contractul de vânzare-cumpărare. Prin întâmpinare, pârâțul C.L. a susținut că nu poate fi obligat la încheierea contractului de vânzare-cumpărare și nu se poate pronunța o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare deoarece în promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare este inserată o clauză de dezicere care îi dă dreptul, în calitate de promitent-vânzător, să denunțe unilateral antecontractul, cu întoarcerea dublului avansului.

Acordul de voință intervenit între reclamant și pârât cuprinde la art. 5 și 6 următoarele dispoziții „*nimeni nu se poate răzgândi de la acest contract*” și „*în situația nerespectării clauzelor contractuale de către vreuna din părți, contractul poate fi valorificat, partea în culpă urmând a suporta cheltuielile de judecată; în conformitate cu disp. art. 1289 C. civ. în cazul în care promitentul – cumpărător nu își respectă obligațiile contractuale va pierde arvuna iar în cazul în care promitentul vânzător nu-și va respecta obligațiile contractuale va returna promitentului – cumpărător dublul sumei primite ca arvună*”.

Din probele administrate în dosar rezultă că promitentul-cumpărător și-a îndeplinit obligațiile ce îi incumbau conform promisiunii bilaterale de vânzare-cumpărare.

Instanța a pronunțat următoarea soluție:

a) a respins acțiunea considerând că art. 6 din promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare reprezintă o clauză de dezicere ce conferă promitentului vânzător dreptul de a se elibera de obligația de a vinde întorcând dublul avansului primit;

b) a admis acțiunea, respingând apărările pârâtului pentru motivul că clauza de dezicere nu se poate stipula într-un antecontract de vânzare-cumpărare ci numai într-un contract de vânzare-cumpărare;

c) a admis acțiunea, respingând apărările pârâtului pentru motivul că dispozițiile antecontractului nu cuprind o clauză de dezicere, promitentul – cumpărător având opțiunea între a solicita executarea în natură a contractului sau a pretinde dublul avansului de la promitentul – vânzător.

7. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta R.M., în contradictoriu cu pârâții P.C., N.I. și P.G. a solicitat dezbaterea succesiunii defunctei S.I. și anularea certificatului de moștenitor, cu motivarea că aceasta nu a lăsat descendenți, vocație succesorală legală având reclamanta și pârâta P.C., în calitate de surori, precum și N.I., nepoată de frate, la deschiderea succesiunii nefiind citați toți acești succesibili. Prin întâmpinarea depusă, pârâții au invocat excepția neacceptării succesiunii în termenul legal și excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, pe temeiul art. 700 C. civ., întrucât nu a fost acceptată moștenirea în vreuna dintre modalitățile expres și limitativ prevăzute de art. 689 și art. 703 C.

civ.

Din probele care au fost administrate rezultă că reclamanta a formulat și înregistrat la Notariatul de Stat la data de 20.07.1992, o cerere de deschidere a procedurii succesorală notarială după defuncta S.I., decedată la data de 25.01.1992.

Instanța va pronunța următoarea soluție:

- a) admite excepția prescripției dreptului la opțiune succesorală și respinge acțiunea, cu motivarea că nu au fost săvârșite acte de acceptare a moștenirii în termenul imperativ de 6 luni de la data deschiderii succesiunii, fiind insuficient a se constata că dosarul notarial s-a înregistrat în acest termen, câtă vreme procedura notarială nu s-a finalizat prin eliberarea certificatului de moștenitor;
 - b) respinge excepția prescripției dreptului la opțiune succesorală și admite acțiunea, considerând că cererea pentru deschiderea procedurii succesorală, formulată în termenul de 6 luni prevăzut de lege, reprezintă un act de acceptare expresă pură și simplă, pentru că el conține voința succesibilului de a accepta moștenirea;
 - c) admite excepția prescripției dreptului de opțiune succesorală, apreciind că manifestarea de voință a reclamantei, prin cererea adresată notarului, este insuficientă pentru un exercițiu valabil al dreptului de opțiune succesorală.
- 8.** A.A. cheamă în judecată pe B.B. și C.C. pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună ieșirea din indiviziune cu privire la un imobil situat în orașul X. strada Y.
D.D. face cerere de intervenție în interes propriu prin care solicită scoaterea de la masa de partaj a imobilului situat în orașul X. strada Y. întrucât i-a fost vândut de către coindivizarul A.A. înainte de introducerea cererii de împărțeală judiciară. În aceste condiții A.A. trebuie:
- a) să ceară în instanță acordul celorlalți doi coindivizari pentru ratificarea cu efect retroactiv a actului de vânzare – cumpărare;
 - b) să meargă împreună cu D.D. la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară și să intabuleze dreptul de proprietate asupra imobilului situat în orașul X., strada Y, pe numele acestuia, pentru ca astfel actul de vânzare – cumpărare să fie opozabil lui B.B. și C.C.;
 - c) să solicite în cadrul procesului de partaj succesoral ca imobilul situat în orașul X., strada Y. să fie atribuit în lotul său, astfel consolidându-se cu efect retroactiv actul de vânzare-cumpărare încheiat cu D.D.
- 9.** A.A. a chemat în judecată pe B.B. pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța, în temeiul unei acțiuni în petiție de ereditate, să fie obligat să-i restituie un imobil situat în orașul X., strada Y., chiar dacă este un copil din afara căsătoriei defunctului și nu a fost menționat în certificatul de moștenitor alături de ceilalți doi copii legitimi ai defunctului.
Pârâtul B.B. se va apăra:
- a) invocând prematuritatea cererii de chemare în judecată în sensul că mai întâi trebuia cerută anularea certificatului de moștenitor potrivit art. 88 din Legea nr. 36/1995;
 - b) invocând lipsa calității procesuale pasive deoarece el a dobândit imobilul din orașul X., strada Y., prin act de vânzare-cumpărare de la defunct și nu în calitate de moștenitor al acestuia;
 - c) invocând faptul că acțiunea în petiție de ereditate trebuia pornită de toți moștenitorii defunctului și nu doar de către unul din ei.
- 10.** Decizia de recurs în interesul legii nr. 33/2008 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la raportul dintre acțiunile de drept comun și procedura specială instituită de Legea nr. 10/2001, cu privire la restituirea imobilelor preluate abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989:
- a) interzice introducerea acțiunilor de drept comun, dacă nu s-a urmat procedura specială reglementată de Legea nr. 10/2001;
 - b) permite introducerea acțiunilor de drept comun dacă dispozițiile din dreptul intern în această materie nu sunt în concordanță cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului;
 - c) permite introducerea acțiunilor de drept comun dacă dispozițiile din dreptul intern în această materie nu sunt în concordanță cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și numai în măsura în care nu se aduce atingere unui alt drept de proprietate sau securității raporturilor juridice civile.
- 11.** În fapt, inculpatul (X) l-a determinat pe autorul (Y) unui furt să sustragă bunuri aparținând unei societăți comerciale, făcându-i totodată promisiunea că va cumpăra bunurile furate de la el. După consumarea faptei, inculpatul a cumpărat bunurile la un preț mic. În speță, inculpatul a săvârșit:
- a) instigare la infracțiunea de furt și infracțiunea de tănuire în calitate de autor, aflate în concurs;
 - b) numai instigare la infracțiunea de furt;
 - c) numai infracțiunea de tănuire;

- 12.** În fapt, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune după ce a fost condamnat definitiv la două pedepse, dintre care una a fost executată, iar alta era neexecutată. În aceste condiții, în cauză fiind îndeplinite condițiile primului termen atât al recidivei mari postexecutorii, cât și al recidivei mari postcondamnatorii, instanța trebuie să rețină că:
- noua infracțiune a fost săvârșită atât în condițiile stării de recidivă postcondamnatorie, cât și în cele ale stării de recidivă postexecutorie;
 - noua infracțiune a fost săvârșită numai în condițiile stării de recidivă postcondamnatorie;
 - noua infracțiune a fost săvârșită numai în condițiile stării de recidivă postexecutorie.
- 13.** Instanța I-a condamnat pe inculpat, între altele, pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prevăzută în art. 211 alin. (1) și alin. (2) lit. c) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) din același cod. Instanța a reținut că inculpatul, aflându-se într-o gară, a tras de mână și de tricou pe partea vătămată A. și, împotriva voinței acesteia, i-a luat telefonul mobil, care era prins de gât cu un șnur. Ulterior, ivindu-se un alt prilej, după câteva ore, a imobilizat pe partea vătămată B. și i-a sustras o brățară de la mână. Faptele inculpatului realizează:
- conținutul unei infracțiuni continuate de tâlhărie;
 - conținutul a două infracțiuni de tâlhărie, aflate în concurs ideal;
 - conținutul a două infracțiuni de tâlhărie, aflate în concurs real.
- 14.** Numitul X., aflând că într-un bloc de locuințe este o garsonieră liberă, nelocuită, s-a mutat în garsoniera respectivă (care, într-adevăr, era nelocuită), titularul acesteia fiind internat în spital. După o lună, adevăratul proprietar s-a reîntors din spital și a găsit garsoniera sa ocupată abuziv, astfel că a cerut în mod ferm numitului X. să părăsească locuința, dar acesta a refuzat categoric. În raport de cele întâmplate:
- fapta nu constituie infracțiune, ci este vorba despre un litigiu civil;
 - fapta constituie infracțiunea de violare de domiciliu prevăzută în art. 192 alin. (1) teza a II-a C. pen.;
 - fapta constituie infracțiunea de violare de domiciliu prevăzută în art. 192 alin. (1) teza I C. pen.
- 15.** Curtea de apel a admis apelul declarat de procuror împotriva sentinței penale atacate, pe care a desființat-o în parte și a înlăturat dispozițiile privind suspendarea condiționată a executării pedepsei. Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut că prima instanță a greșit când a făcut din nou aplicarea art. 81 C. pen. (dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei), deși dispusese revocarea suspendării condiționate a executării unei pedepse anterioare de 6 luni închisoare, aplicată pentru o infracțiune de lovire sau alte violențe. Având în vedere că noua infracțiune pentru care inculpatul a fost condamnat este amenințarea, hotărârea instanței de apel este:
- nelegală, deoarece, deși revocarea este obligatorie, după aplicarea pedepsei finale instanța poate aprecia totuși dacă se impune sau nu suspendarea ori executarea pedepsei;
 - nelegală, deoarece în toate cazurile revocarea este facultativă;
 - legală, deoarece revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii pentru o infracțiune de lovire sau alte violențe este obligatorie, dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune intenționată pentru care s-a pronunțat o hotărâre de condamnare.
- 16.** Pe baza probelor administrate, instanța a reținut că inculpatul a lovit victima, doborând-o la pământ, a prins-o de după gât și de sub braț și a târât-o cu forța, în interiorul unui gang, unde a început să o lovească în zona capului, în mod repetat, cu putere, cu o cărămidă, iar după ce victima a căzut, a continuat să o lovească în cap, până când a ucis-o. În motivele de recurs, recurentele părți civile au solicitat reținerea, între altele, a prevederilor art. 175 alin. (1) lit. d) (omorul săvârșit profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra) C. pen. În aceste condiții, instanța de recurs:
- va admite recursul, deoarece inculpatul a ucis victima profitând de neputința acesteia de a se apăra;
 - va respinge recursul, întrucât inculpatul a aplicat lovituri letale și înainte de ajungerea victimei în stare de neputință de a se apăra;
 - va respinge recursul, deoarece victima a fost adusă în stare de neputință de a se apăra de către inculpat.
- 17.** Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de viol, act sexual cu un minor și incest săvârșite în formă continuată, reținându-se că victima este fiica inculpatului. Faptele au fost comise atât înainte, cât și după ce aceasta a împlinit 15 ani. Având în vedere că, pe baza probelor administrate, s-a stabilit că faptele au fost comise în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în speță se va reține:

- a) un concurs de infracțiuni între infracțiunea de viol, prevăzută de art. 197 alin. (1) C. pen. raportat la alin. (2) lit. b¹) și alin. (3) teza I C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., și infracțiunea de incest prevăzută de art. 203 C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.;
- b) un concurs de infracțiuni între infracțiunea de viol, prevăzută de art. 197 alin. (1) C. pen. raportat la alin. (2) lit. b¹) și alin. (3) teza I C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.;
- c) un concurs de infracțiuni între infracțiunea de viol, prevăzută de art. 197 alin. (1) C. pen. raportat la alin. (2) lit. b¹) și alin. (3) teza I C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., infracțiunea de incest, prevăzută de art. 203 C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. și infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 198 C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.;
- 18.** Într-o seară, inculpații X. și Y. au sustras păsări de la domiciliile unor persoane, pe care imediat după aceea le-au dus la locuința inculpatei Z., căreia cu acest prilej i-au spus că sunt furate, iar aceasta le-a dat pentru ele sume modice de bani. Inculpații X. și Y. i-au spus, totodată, inculpatei Z. că în viitor vor sustrage și alte păsări, pe care i le vor vinde acesteia, lucru care, de altfel, s-a întâmplat încă de trei ori. În raport de normele de incriminare incidente (art. 221 și 208-209 C. pen.), inculpata va răspunde penal pentru:
- a) o infracțiune de tănuire, săvârșită în mod continuat;
- b) complicitate la infracțiunea de furt, comisă în mod continuat;
- c) o infracțiune de tănuire și complicitate la infracțiunea de furt, comisă în formă continuată.
- 19.** Inculpata a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută în art. 254 C. pen. reținându-se că îndeplinea funcția de șef al serviciului personal, calitate în care a pretins și primit o sumă de bani pentru a ajuta o persoană să se angajeze. În recurs, inculpata a susținut că fapta reținută nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, deoarece nu avea atribuții de angajare a personalului, aceasta efectuându-se de directorul unității. Având în vedere că, potrivit fișei postului, între obligațiile ce reveneau inculpatei, în calitate de șef al serviciului personal, era și aceea de a face parte din comisia de examinare, în speță:
- a) se impune achitarea inculpatei, deoarece directorul avea ultimul cuvânt;
- b) a fost săvârșită infracțiunea de luare de mită, deoarece inculpata, în calitatea sa de membru în comisia de examinare, putea influența rezultatul examinării;
- c) a fost săvârșită infracțiunea de abuz în serviciu, deoarece inculpata și-a încălcat atribuțiile de serviciu.
- 20.** În speță, inculpatul, din dorința de a-și proteja grădina de pomi fructiferi împotriva eventualilor hoți, a conectat la rețeaua electrică gardul de sârmă ce o împrejmuea. Vrând să fure fructe din grădină, persoana vătămată Y. a încercat să escaladeze gardul, dar în momentul în care a pus mâna pe acesta s-a electrocutat și a decedat imediat. Din punct de vedere subiectiv, fapta a fost comisă:
- a) cu intenție depășită;
- b) modalitatea culpei cu prevedere;
- c) cu intenție indirectă.
- 21.** Plângerea introdusă împotriva ordonanței organului de cercetare penală prin care s-a dispus măsura reținerii este de competența:
- a) prim procurorului Parchetului corespunzător instanței să judece cauza în fond;
- b) procurorului care supraveghează urmărirea penală;
- c) judecătorului de la instanța competentă să judece cauza în fond.
- 22.** Luarea măsurilor asiguratorii în procesul penal este obligatorie, când:
- a) cel vătămat este o persoană fără capacitate de exercițiu;
- b) cel vătămat este o persoană juridică;
- c) instanța apreciază că pentru buna desfășurare a procesului se impune luarea acestei măsuri.
- 23.** Dacă procurorul constată, în urma audierii învinutului și a administrării probelor că fapta cu privire la care s-au efectuat cercetările nu este prevăzută de legea penală, dispune:
- a) scoaterea de sub urmărire penală;
- b) încetarea urmăririi penale;
- c) neînceperea urmăririi penale.
- 24.** În cauzele soluționate potrivit procedurii speciale privind judecarea infracțiunilor flagrante, termenul de apel este de:
- a) 3 zile și curge de la pronunțare;
- b) 3 zile și curge de la comunicare;
- c) 3 zile și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă.
- 25.** Sancțiunea prevăzută de lege în cazul încălcării dispozițiilor relative la compunerea instanței, este:

- a) nulitatea relativă;
b) nulitatea absolută;
c) decăderea.
- 26.** Hotărârea primei instanțe de judecată prin care aceasta se dezinvestește fără a soluționa cauza, este o:
a) decizie;
b) sentință;
c) încheiere.
- 27.** Măsura preventivă a reținerii dispusă de către organul de cercetare penală:
a) nu poate fi prelungită în nicio situație;
b) poate fi prelungită doar în cazul majorilor;
c) poate fi prelungită doar în cazul minorului cu vârsta între 14-16 ani.
- 28.** Apelul declarat de către procuror poate fi retras de către:
a) procurorul ierarhic superior;
b) procurorul de ședință;
c) procurorul care a întocmit rechizitoriul.
- 29.** Dacă instanța de judecată are îndoieli cu privire la exactitatea concluziilor raportului de expertiză întocmit în cauză, dispune:
a) efectuarea unui supliment de expertiză;
b) restituirea cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale;
c) efectuarea unei noi expertize.
- 30.** Termenul prevăzut de lege pentru introducerea plângerii prealabile este de:
a) 2 luni de zile de la data comiterii infracțiunii;
b) 60 de zile de la data comiterii infracțiunii;
c) 2 luni de zile de la data când persoana îndreptățită a reclama a știut cine este făptuitorul.
- 31.** Constituie impediment la căsătorie:
a) căsătoria între rudele în linie directă, până la gradul patru;
b) căsătoria între rudele în linie colaterală, indiferent de grad de rudenie;
c) căsătoria între rudele din afara căsătoriei.
- 32.** Opoziția la căsătorie se realizează cu respectarea următoarelor cerințe:
a) se poate face numai înainte de data depunerii declarației de căsătorie;
b) numai în formă scrisă, fără să fie necesară arătarea împrejurărilor de fapt sau de drept pentru care nu se poate încheia căsătoria, dar cu arătarea dovezilor pe care se întemeiază;
c) în formă scrisă, cu arătarea împrejurărilor de fapt sau de drept pentru care nu se poate încheia și cu arătarea dovezilor pe care se întemeiază.
- 33.** Căsătoria fictivă nu poate fi declarată nulă, chiar dacă a fost încheiată în alt scop decât acela de a întemeia o familie, în situația în care:
a) între cei doi soți se dezvoltă o relație de prietenie, respect, ajutor moral și material reciproc;
b) s-a născut un copil din respectiva căsătorie;
c) cei doi locuiesc, efectiv împreună.
- 34.** Soții pe toată durata căsătoriei:
a) pot să stabilească, pe cale convențională, înlăturarea caracterului devălmaș al bunurilor comune, prestabilind drepturile lor asupra anumitor bunuri;
b) pot realiza o acțiune în constatare a întinderii drepturilor lor asupra bunurilor comune;
c) nu pot pe cale convențională să realizeze nicio acțiune în constatare nici înlăturarea caracterului devălmaș al bunurilor comune.
- 35.** Bunurile dobândite de concubini pe durata concubinajului:
a) devin proprietate comună pe cote părți, pentru fiecare, în raport cu contribuția avută la achiziționarea bunului, indiferent pe numele căruia dintre ei s-a făcut actul de cumpărare;
b) dovada proprietății indivize nu trebuie făcută în raport cu fiecare bun, ci în raport cu totalitatea bunurilor;
c) parte din comunitatea de bunuri deținute în codevălmășie de cei doi concubini.
- 36.** Sunt considerate a fi bunuri proprii:
a) creanțele dobândite de unul dintre soți în timpul căsătoriei;
b) bijuteriile folosite exclusiv de unul dintre soți;
c) despăgubirea pentru pagube pricinuite persoanei unuia dintre soți, ca urmare a faptei ilicite a altei persoane.
- 37.** În situația în care un soț ridică o construcție, cu mijloace care sunt bunuri proprii, pe terenul bun comun

- al ambilor soți, cu consimțământul celuilalt soț:
- a) soțul constructor dobândește dreptul de suprafață, construcția fiind bun propriu al soțului constructor;
 - b) soțul constructor dobândește dreptul de suprafață, construcția fiind bun comun al soților;
 - c) construcția devine bun comun al ambilor soți.
- 38.** Introducerea acțiunii în revendicare privind un bun comun se face:
- a) dacă acțiunea în revendicare privește un bun mobil, ea poate fi introdusă de oricare dintre soți;
 - b) dacă acțiunea în revendicare privește un bun imobil, ea poate fi introdusă numai de către un singur soț deoarece operează prezumția de mandat tacit reciproc;
 - c) în toate cazurile, acțiunea în revendicare trebuie introdusă de către ambii soți.
- 39.** Locuința adoptatului este stabilită:
- a) în toate cazurile, de către instanța de judecată, ținând seama de interesul superior al adoptatului;
 - b) de către soții adoptatori la domiciliul comun al acestora, iar dacă aceștia nu locuiesc împreună, tot ei vor decide la care dintre ei va locui copilul adoptat;
 - c) în toate cazurile, de către autoritatea tutelară la cererea adoptatului minor.
- 40.** Condițiile în care se menține obligația de întreținere între foștii soți:
- a) unul dintre foștii soți se află în incapacitate totală de muncă, survenită în decurs de 2 ani de la desfacerea căsătoriei, care se datorează unor împrejurări legate de căsătorie;
 - b) unul dintre foștii soți se află în incapacitate de muncă totală sau parțială, intervenită în timpul sau înainte de căsătorie;
 - c) unul dintre foștii soți se află în incapacitate de muncă totală, intervenită în timpul căsătoriei, dar care ulterior s-a recășătorit.
- 41.** Anchetarea abaterii săvârșite de un avocat pentru orice fapte care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei de avocat:
- a) se efectuează întotdeauna de consiliul baroului, inclusiv prin comisie rogatorie;
 - b) poate fi efectuată în baza sesizării avocatului care conduce asistența judiciară de pe lângă fiecare instanță, acesta având obligația de a sesiza în scris consiliul baroului cu privire la fapta comisă de avocatul respectiv;
 - c) în toate cazurile, poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii abaterii.
- 42.** În scopul asigurării secretului profesional:
- a) avocatul are în toate cazurile obligația de a se opune la percheziționarea domiciliului său, cu privire la actele sau lucrările cu caracter profesional aflate în acest loc;
 - b) percheziționarea domiciliului avocatului nu poate fi făcută decât de procuror în baza unui mandat emis în condițiile legii și doar în ipoteza în care sediul profesional al avocatului este situat în locuința sa;
 - c) avocatul are obligația de a se opune la ridicarea înscrisurilor și bunurilor constând în acte și lucrări cu caracter profesional dacă această operațiune nu este făcută de procuror în baza unui mandat emis în condițiile legii, fiind totodată obligat a-l încunoștința de îndată pe decanul baroului asupra acestei situații.
- 43.** Contractul de asistență juridică:
- a) este titlu executoriu exclusiv cu privire la sumele datorate de client avocatului cu titlu de onorariu pentru serviciile avocațiale prestate;
 - b) poate fi pus în executare silită prin cerere adresată executorului judecătoresc, fără a mai fi necesară parcurgerea procedurii judiciare necontencioase de investire cu formulă executorie, întrucât este un înscris căruia legea îi recunoaște caracterul de titlu executoriu;
 - c) deși are caracter de titlu executoriu conferit prin lege, poate fi pus în executare silită numai dacă a fost investit cu formulă executorie.
- 44.** Următoarele situații sunt specifice grupării cabinetelor individuale de avocați:
- a) fiecare titular de cabinet individual din cadrul grupării poate oricând să se retragă din convenția cabinetului grupat, sub rezerva respectării unui termen de șase luni în care trebuie să-și prevină partenerii de contract;
 - b) fiecare titular de cabinet individual din cadrul grupării poate fi exclus pentru nerespectarea obligației de a participa la cheltuielile comune, decizie ce se ia cu votul majorității celorlalți membri ai grupării;
 - c) în cazul în care intervin dificultăți, titularul inițial al spațiului în care își desfășoară activitatea cabinetele grupate beneficiază de un drept de preferință la atribuirea acestuia, însă cu obligația de a accepta un termen de preaviz de minimum șase luni pentru ceilalți membri ai grupării.

- 45.** Avocații care profesază în România sub titlul profesional din statul membru de origine:
- nu pot pune concluzii orale sau scrise în fața instanțelor judecătorești și a celorlalte organe jurisdicționale și judiciare, cu excepția celor de arbitraj internațional;
 - sunt obligați, ca și avocații români, să se asigure pentru răspundere profesională, dar pot fi scutiți de această obligație dacă fac dovada unei asigurări plătite sau a unei alte garanții date în condițiile legii statului membru de origine;
 - pot profesa prin înființarea unui sediu secundar al grupării din statul membru de origine, organizat în orice formă de exercitare a profesiei de avocat prevăzută de legea română.
- 46.** În cazul înstrăinării unui cabinet individual către un alt cabinet individual, contractele încheiate de transmitător cu avocații stagiați salarizați în interiorul profesiei:
- rămân în ființă pe durata convenită cu transmitătorul și se preiau de către dobânditor, dacă titularul acestui din urmă cabinet are o vechime de cel puțin 6 ani de la obținerea titlului de avocat definitiv și se bucură de o reputație profesională neștirbită;
 - rămân în ființă pe durata convenită cu transmitătorul și se preiau de către dobânditor indiferent de vechimea în profesie a titularului acestui din urmă cabinet, însă cu condiția de a se bucura de o reputație profesională neștirbită;
 - pot fi denunțate unilateral de dobânditor, însă cu respectarea unui preaviz de o lună.
- 47.** În societățile civile profesionale hotărârile adunărilor generale:
- se iau în toate cazurile prin votul asociaților reprezentând majoritatea părților sociale;
 - se iau cu votul unanim al asociaților, însă numai când au ca obiect modificarea actelor de constituire;
 - se iau cu votul asociaților ce dețin împreună mai mult de 1/2 din capitalul social, însă numai când este numit avocatul coordonator.
- 48.** Nu constituie forme asociative de exercitare a profesiei de avocat:
- asocierea a două cabinete individuale în scopul exercitării în comun a profesiei de avocat;
 - asocierea unui cabinet individual cu o societate civilă profesională în scopul exercitării în comun a profesiei de avocat;
 - asocierea a două societăți civile profesionale în scopul exercitării în comun a profesiei de avocat.
- 49.** Este permisă încheierea unui contract de asistență juridică în care să se prevadă:
- plata, în parte, a onorariului pentru activități fiduciare condiționate de un eveniment care să aibă loc sau de un rezultat care să fie atins;
 - un pact comisoriu de gradul III în baza căruia avocatul are dreptul să procedeze la rezilierea de plin drept a contractului de asistență juridică fără nicio altă formalitate și fără nicio altă procedură judiciară sau extrajudiciară;
 - un onorariu de succes pentru o cauză penală în care nu s-a constituit parte civilă.
- 50.** Nu are obligația de a păstra secretul profesional:
- avocatul împotriva căruia clientul a formulat contestație cu privire la onorariul convenit, exclusiv pentru necesități stricte pentru apărarea sa;
 - secretara avocatului căruia îi incumbă obligația de a păstra secretul profesional;
 - orice persoană cu care avocatul obligat la păstrarea secretului profesional conlucrează în exercitarea profesiei.